

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 406/2021
15.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари извршног повериоца АА из ..., чији је пуномоћник Здравко Ђукановић, адвокат из ..., против извршног дужника Агенције за пружање других услуга у осигурању „Бео-легал” д.о.о. Београд, ради извршења на основу веродостојне исправе, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Другог основног суда у Београду и Привредног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 15.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Други основни суд у Београду.

Образложење

Првом основном суду у Београду 13.10.2016. године извршни поверилац је поднео предлог за извршење на основу веродостојне исправе, а ради наплате новчаног потраживања у износу од 4.720.706,00 динара, на име накнаде за извршене услуге вештачења, са законском затезном каматом и трошковима извршења.

Решењем Првог основног суда у Београду Ив 1227/2016 од 16.11.2016. године тај суд се, применом члана 7. ЗИО у вези члана 3. став 1. тачка 5. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава, огласио месно ненадлежним за одлучивање о предлогу за извршење и спровођење извршења и списе уступио Другом основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду.

По пријему списа, Други основни суд у Београду се решењем Иив 1168/20 од 10.09.2020. године огласио стварно ненадлежним за одлучивање о предлогу за извршење и спровођење извршења и списе уступио Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду.

Привредни суд у Београду није прихватио своју стварну надлежност, па је уз пропратни акт Иив 3133/2021 од 30.06.2021. године предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП) у вези члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС”, бр. 116/2008... 88/2018), Врховни касациони суд је оценио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Други основни суд у Београду.

Чланом 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

Чланом 22. став 2. истог Закона, прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

Чланом 6. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу прописано је да о предлогу за извршење или обезбеђење одлучују у првом степену основни или привредни суд.

Према Закону о судским вештацима („Службени гласник РС” број 44/2010) послови вештачења у смислу овог закона представљају стручне активности чијим се обављањем, уз коришћење научних, техничких и других достигнућа пружају суду или другом органу који води поступак потребна стручна знања која се користе приликом утврђивања оцене или разјашњења правно релевантних чињеница (члан 2. став 2); вештачење обављају и физичка и правна лица која испуњавају услове предвиђене овим законом, државни органи у оквиру којих се може обавити вештачење, као и научне и стручне установе (члан 3); вештака именује и разрешава министар надлежан за послове правосуђа. Министар одлучује о упису и брисању правних лица у регистар правних лица за обављање послова вештачењем (члан 4); вештак има право на накнаду трошкова и право на награду за рад (члан 5); физичко лице може обављати вештачење само ако је уписано у регистар вештака (члан 8).

Из цитиране законске одредбе произлази да вештак није привредни субјект нити обавља привредну делатност (првенствени циљ обављања вештачења није стицање добити већ је то пружање суду или другом органу потребних стручних знања за утврђење оцене или разјашњење правно релевантних чињеница). С обзиром да се у овом случају не ради о поступку између извршног повериоца као привредног субјекта већ физичког лица и извршног дужника као привредног субјекта, нити да се ради о привредној делатности, то је за поступање у овој правној ствари надлежан Други основни суд у Београду.

На основу изнетог, по оцени Врховног касационог суда, за поступање у овој правној ствари, применом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова у вези члана 6.

став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу стварно је надлежан Други основни суд у Београду.

На основу члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић